

(/users/barbara-rugholm-hessellund)

**Af Barbara Rugholm
Hessellund**
(/users/barbara-rugholm-hessellund)

Redaktør
10 maj.17

ANMELDELSE

DAGE UDEN SULT AF DELPHINE DE VIGAN (/ANMELDELSER/DAGE-UDEN-SULT-AF-DELPHINE-DE-VIGAN)

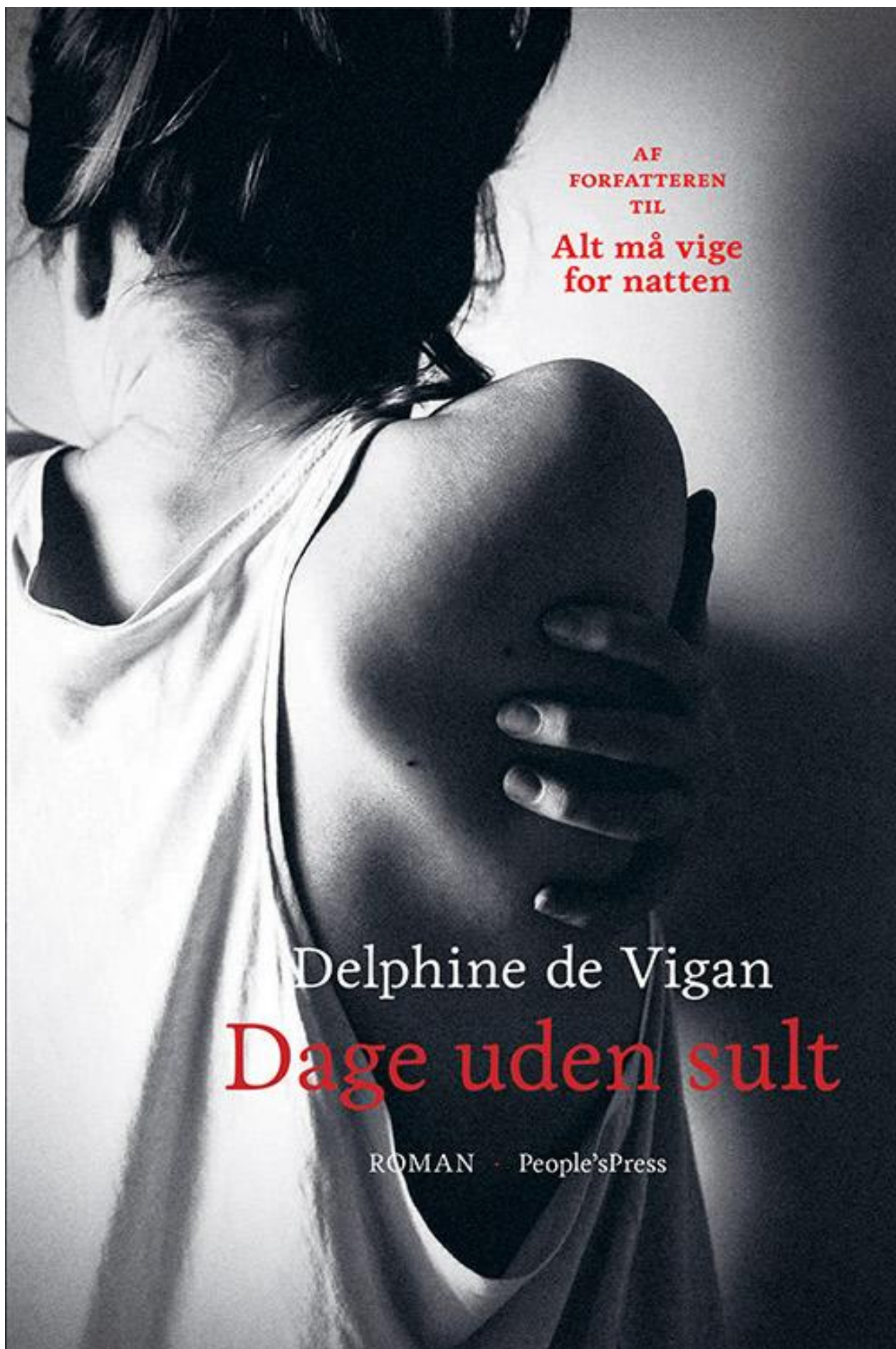
Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/dage-uden-sult-af-delphine-de-vigan&title=Dage%20uden%20sult%20af%20Delphine%20de%20Vigan)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/dage-uden-sult-af-delphine-de-vigan&status=Dage%20uden%20sult%20af%20Delphine%20de%20Vigan)

[u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/dage-uden-sult-af-delphine-de-vigan](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/dage-uden-sult-af-delphine-de-vigan)&title=Dage uden sult af Delphine de

[url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/dage-uden-sult-af-delphine-de-vigan](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/dage-uden-sult-af-delphine-de-vigan)&status=Dage uden sult af Delphine de

Log ind (/user/login?destination=/boeger/dage-uden-sult%23comment-form) eller opret en konto (/user/register?destination=/boeger/dage-uden-sult%23comment-form) for at skrive kommentarer (vigan)

Hvorfor sultet Laure? De Vigans autofiktive debutroman er en intens og gribende skildring af en ung kvindes indlæggelse med en spiseforstyrrelse.

"Anorektisk. Ordet starter som anorak, men slutter som problematisk. Efter sigende dør ti procent af det. Måske på grund af uagtsomhed. Uden at de lægger mærke til det. Helt sikkert på grund af ensomhed", tænker unge Laure, mens hendes krop smerter og maven svulmer op.

Laure er 19 år og vejer 36 kilo. I romanen følger vi hendes hospitalsindlæggelse på en ernæringsafdeling. Nogle æder for meget, nogle brækker sig og nogle kan ikke længere synke. Narkomaner, mavesårpatienter, utilpassede, og så er der alle de andre underernærede piger, "skeletterne", som kæmper med sondemaden og drages mod trappeopgangens muligheder for forbrænding.

Trygheden på den lille hospitalsstue og de daglige rutiner bryder Laures ensomhed og afhjælper angsten. Temperaturmåling, blodprøvetagning, madbestilling, rengøring, bakker, sygeplejersker. Forudsigeligheden er nødvendig. Langsomt genvinder Laure kræfterne, men møder de indlagtes store angst: *"Nu er der en anden fare, der lurar – faren for, at hun slår rod i det beige farvede linoleumsgulv og lænker sig fast til denne sygdom for altid. Faren for, at hun glemmer, at man kan leve på en anden måde, stiller sig tilfreds med pulverkartoffelmosen og de ti kvadratmeter, som hun er blevet tildelt, og fortsætter med at leve lunt og trygt i en sløvet tilstand, afskærmet mod angsten, der gnaver i sjælen."*

Laure har brug for at blive madet og beskyttet mod verden udenfor og mod sig selv, som hun har brug for dage uden sult og mere sul på kroppen for blot at kunne sidde ned uden at ballerne gennembøres af knogler. Laure har også hårdt brug for en ansvarlig voksen; lægen Dr. Brunel, der ordinerer historier, lytter, viser tillid og tro og giver hende og de andre piger livskraft med sit brændende engagement og nærvær. Som andre syge og sårbare oplever hun nødvendigheden af menneskelig omsorg. Forholdet til lægen, som samtidig er en art forelskelse, træder i stedet for den far, hun aldrig har oplevet, og er virkelig fint beskrevet.

Laures mor er manisk, jævnligt indlagt i Laures barndom, og ofte kraftigt medicineret og næsten ordløs. Hun er fantastisk beskrevet i forfatterens store gennembrudsroman 'Alt må vige for natten'. Laures far drikker og er ualmindelig hård ved sine døtre, Laure og lillesøsteren Louise. Hans samlever opleves af pigerne som en arketype på den onde stedmor. Og hvorfor sulter mon Laure? Den unge pige beskriver særligt madleden, som begyndte med det røde kød, faren serverede. Jo mindre og tyndere hun efterhånden bliver, jo mere lettelse og velvære føler hun og opnår på den måde en form for lindring og ro.

Laura sulter sig i stigende grad for at genfinde kontrollen i en accelererende og afhængighedsskabende udvikling. Hun er den ansvarlige, dygtige storesøster, der flytter hjemmefra og rejser til Paris for at studere og møde verden. Hun martres af dårlig samvittighed over at lade søsteren tilbage i det dysfunktionelle hjem, men lykkes i storbyen *"Lige indtil den dag, hvor den smertefulde barndom pludselig steg op i hende igen. Som et surt opstød. Lige gyldigt meget hvor meget hun tyggede på det hele og forsøgte at sluge det, kunne hun ikke få det ned igen. Hun troede at hun var sluppet fri, at hun var færdig med det (...) men der blev ved med at danne sig små stykker barndom, der rullede rundt i munden som beskidte småsten og var umulige at spytte ud"*.

Romanen er ikke en selvhjælpsbog, men den kan læses af sygdomsramte familier, ikke som årsagsforklaring, dertil er sygdommen for kompleks, men i sine fine og nænsomme beskrivelser af angsten, kontrollen og ensomheden, der æder et lille menneske. Det er et fint stykke litteratur af en af Frankrigs litterære stjerner, som man skal være lavet af sten for ikke at blive rørt af.

Delphine de Vigan lufter som i sine øvrige romaner skeletterne i skabet. Hun gør det elegant og med stor poesi og almen gyldighed, og der er både humor, håb og lys mellem linjerne. For alle os, der taler et ubehjælpsomt skolefransk, er det glædeligt, at hendes debutroman nu er oversat til dansk. Det er oplagt at læse den før forfatterens store litterære gennembrud *Alt må vige for natten* (<http://www.litteratursiden.dk/anmeldelser/alt-maa-vige-for-natten-af-delphine-de-vigan>) og den seneste bestseller *Baseret på en sand historie* (<http://www.litteratursiden.dk/anmeldelser/baseret-paa-en-sand-historie-af-delphine-de-vigan>).

Internal links

En både velkendt og fremmed Delphine de Vigan (/artikler/en-bade-velkendt-og-fremmed-delphine-de-vigan)

Baseret på en sand historie af Delphine de Vigan (/anmeldelser/baseret-paa-en-sand-historie-af-delphine-de-vigan)

Alt må vige for natten af Delphine de Vigan (/anmeldelser/alt-maa-vige-natten-af-delphine-de-vigan)

No og mig af Delphine de Vigan (/anmeldelser/no-og-mig-af-delphine-de-vigan)

Bøger af Delphine de Vigan